Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) навчав нас, як звертатися до Аллага з проханням про правильний вибір у будь-якій справі, так само ретельно, як він навчав нас сурам Корану

Джабір ібн 'Абдуллаг (нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком) передає: "Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) навчав нас, як звертатися до Аллага з проханням про правильний вибір у будь-якій справі, так само ретельно, як він навчав нас сурам Корану. Він говорив нам: «Коли хто-небудь із вас захоче зробити що-небудь, то нехай здійснить додаткову молитву в два рак'ати, а потім скаже: «О, Аллаг! Воістину, я прошу Тебе про благе рішення, покладаючись на Твоє знання, прошу можливості здійснити його, покладаючись на Твою могутність, і звертаюся до Твоєї безмежної щедрості! Адже, воістину, Ти маєш повну могутність, а я не маю, і Ти знаєш, а я не знаю, і Ти – Той, Хто знає сокровенне. О Аллаг, якщо, згідно з Твоїм знанням, ця справа [тут промовляється та справа, щодо якої робиться ця мольба істіхара] стане благом для моєї релігії, мого життя і кінцевого результату моїх справ [або: у ближньому житті та у житті вічному], то визнач її для мене, полегши її мені та зроби її благословенною для мене. Якщо ж, згідно з Твоїм знанням, ця справа виявиться злом для моєї релігії, мого життя і кінцевого результату моїх справ [або: у ближньому житті та у житті вічному], то відверни її від мене, відверни мене від неї та визнач мені благо там, де б воно не було, а потім навій мені вдоволення (Аллагумма, ін-ні астахіру-ка бі-'ільмі-ка, ва астакдіру-ка бі-кудраті-ка ва ас'алю-ка мін фадлі-ка-ль-'азим, фа-Інна-ка такдіру ва ля акдіру, ва та'ляму ва ля а'ляму ва Анта 'Алляму-ль-гуйуб! Аллагумма, ін кунта та'ляму анна газа-ль-амра хайрун лі фі діні, ва ма'аші ва 'акибаті амрі (або: 'аджілі амрі ва аджілігі) фа-кдур-гу лі, ва йассір-гу лі сума барік лі фі-гі. Ва ін кунта та'ляму анна газа-ль-амра шаррун лі фі діні, ва ма'аші ва акибаті амрі (або: фі 'аджілі амрі ва аджилігі) фа-сріф-гу 'ан-ні, ва-сріф-ні 'ан-гу ва-кдур лійа-ль-хайра хайсу кана, сума арди-ні)»".

[رواه البخاري] [صحيح]

Якщо мусульманин бажає здійснити щось, щодо чого він не впевнений у правильності свого вибору, то в такому випадку він може здійснити молитву-істіхара, яка встановлена в релігії. Якої Пророк (мир йому і благословення Аллага) навчав своїх сподвижників (нехай Аллаг буде вдоволений ними усіма) так само, як навчав він їх сурі з Корану. Отже, потрібно здійснити два рак'ати додаткової (необов'язкової) молитви, після чого звернутися до Аллага з таким благанням: «О, Аллаг! Воістину, я прошу Тебе

про благе рішення»,– тобто про те, щоб Ти привів мене до найкращого з двох варіантів; і я прошу Тебе «покладаючись на Твоє знання», –безмежне та всеохоплююче; «прошу можливості здійснити його», – щоб Ти зробив мене здатним на це, тоді як у мене самого немає ні сили, ні волі змінити будь-що, окрім як від Тебе; «покладаючись на Твою могутність», – яка є абсолютною, адже для Тебе немає нічого непосильного; «і звертаюся до Твоєї безмежної щедрості!», – та доброчинства, адже дарування Твоє і є милістю від Тебе, хоч Ти нікому нічого не винен; «Адже, воістину, Ти маєш повну могутність», – Ти можеш усе, тоді як я слабкий і безсилий; «а я не маю», – тобто я ні на що не здатний без Твоєї допомоги; «і Ти знаєш», – завдяки Твоєму абсолютному знанню, яке охоплює все таємне й явне, добро й зло; «а я не знаю», – нічого без Твого сприяння та скеровування; «і Ти – Той, Хто знає сокровенне», – Твоє знання абсолютно, як і Твоя могутність, а в інших є з цього лише те, що Ти їм відміряв і на що Ти зробив їх здатними. Потім мусульманин, звертаючись до Господа свого з благанням, згадує те, відносно чого він робить цю молитву істіхару, кажучи: «О Аллаг», – воістину, я віддаюся до волі Твоєї; «і якщо, згідно з Твоїм знанням, ця справа (тут промовляється та справа, щодо якої робиться ця мольба істіхара), наприклад, купівля такого-то будинку, купівля конкретної машини, одруження на конкретній жінці і так далі). Якщо згадане, згідно з Твоїм знанням, «це стане благом для моєї релігії», – що є моєю найважливішим у моєму житті; «та для мого життя», – в цьому світі; «і кінцевого результату моїх справ», або ж він каже: «у ближньому житті та в житті вічному», – тобто в земному житті та у світі вічному; «то визнач її мені», – приготуй її для мене і втіли в життя; «полегши її мені та зроби її благословенною для мене», – так щоб для мене було багато блага в цій справі. «Якщо ж, згідно з Твоїм знанням, о Аллаг, ця справа», – щодо якої я звертаюся до Тебе зі своєю істіхарою; «виявиться злом для моєї релігії, мого життя і кінцевого результату моїх справ (або: у ближньому житті та у житті вічному), то відверни її від мене, відверни мене від неї та визнач мені благо, де б воно не було, а потім навій мені вдоволення ним!» – та рештою із наперед визначеного Тобою, як бажаного для мене, так і неприємного.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/3293